

W y r o k

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej.

Dnia 10. stycznia 1949 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie w Wydziale VII Karnym w składzie następującym :

Przewodniczący : S.S.O. Sawrycz Eugeniusz

Ławnicy : Czernek Tadeusz , Szymoniak Marian

Protokółant : apl. Gawrzyński Kazimierz

w obecności Prokuratora S.O. Sobkowicza Pawła
rozpoznawszy w dniu 10 stycznia 1948 r, sprawę

Aleksandra Kinszky'ego

urodz. 26.6 1895 r, w Gelnica / Rumunia / syna Michała i Teresy
z d. OX , stolarza ,

oskarżonego o to, że :

I. w czasie od sierpnia 1943 r. do stycznia 1945 r, w obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu , idąc na rękę władzy państwa niemieckiego , jako tzw. " Blockführer " brał udział w dokonywaniu zabójstw osób spośród więźniów tego obozu w ten sposób , że :

a/ dokonywał selekcji osób, niezdolnych do pracy , które następnie były jako element bezproduktywny zabijane w komorach gazowych i spalane w krematoriach ,

b/ bił więźniarki do tego stopnia , że łamał im kości a następnie pozbawiał więźniarki te życia , strzelając do nich z pistoletu ,

c/ pozbawił życia 10-letnią dziewczynkę , przygniatając ją do drewnianego ogrodzenia w obozie.

II. w tymże czasie i miejscu należąc do " sztafet ochronnych " / Schutzstaffeln SS/ uznanych przez narodowo socjalistyczne władze państwa niemieckiego, oraz pełniąc funkcję " Blockführera " brał udział w organizacji przestępczej , która drogą masowych morderstw głodowego wyniszczenia , niewolniczej pracy , terroru , grabieży mienia, poniżenia i prześladowania ludności cywilnej krajów okupowanych oraz jeńców wojennych miała na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości ,

o r z e k ł :

uznać Aleksandra Kinszky'ego winnym , że będąc członkiem Waffen SS należał w okresie od sierpnia 1943 r, do stycznia 1945 r, do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu Brzezince, gdzie pełnił funkcje Blockführera , a zatem brał udział w grupie przestępczej powołanej przez władze państwa niemieckiego, a mającej na celu zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości , czym dopuścił się przestępstwa z art. 4 § 2 dekr. z dnia 31.8 1944 r, Dz.U.R.P.Nr.489 poz. 16 w brzm. obwieszczenia Min.Spraw. z dnia 11.12, 1946 Dz.U.R.P.Nr. 69 poz.377 i skazać go na zasadzie art. 4 § 1 tegoż dekretu na karę więzienia przez 3 / trzy / lata przy równoczesnym orzeczeniu utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na przeciąg lat 2 / dwóch/ oraz przepadku całego jego mienia , na zasadzie art. 7 wymienionego dekretu.

Zaliczyć oskarżonemu Aleksandrowi Kinszky'emu po myśli art. 58 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania od dnia 12.marca 1947 r. do dnia 10.stycznia 1949 r.

Zwolnić oskarżonego Aleksandra Kinszky 'ego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i ponoszenia kosztów postępowania po myśli art. 4 dekretu o opłatach sądowych i art. 598 k.p.k.

Uzasadnienie.

Na podstawie zeznań świadków Antoniny Piątkowskiej , Karoliny Bilińskiej , Maroszpányej Wandy , Anny Szyller , Marii Nowakowskiej ,

oraz wyjaśnienia oskarżonego , któremu Sąd dał wiarę , jako poparte-
 mu zeznaniami świadków wyżej wymienionych, ustalił Sąd , że oskarżony
 Aleksander Kinszky aresztowany za obrazę narodu niemieckiego , a
 następnie skazany na 6 miesięcy więzienia , chcąc uniknąć ^{odbywania} /kary, zgło-
 sił się do wojska niemieckiego . W związku z tym w lipcu 1943 r,
 przewieziono go do Wiednia , wcielono do Waffen SS , przy czym w sierp-
 niu tegoż roku , skierowano go do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu.
 W obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu , początkowo pełnił funkcje
 palacza , a następnie funkcje pończonika Blockführera , wkońcu Block-
 führera w obozie kobiecym w Brzezince . Do czynności oskarżonego jako
 Blockführera należało zapisywanie na bramie wchodzących i wychodzących
 z obozu . Oskarżony odnosił się do więźniów z całą życzliwością ,
 współczuł ich doli , miał on ogólnie opinię człowieka dobrego i nawet
 więźniowie nazywali go " dziadkiem " . Inni członkowie załogi obozu
 koncentracyjnego nasmiewali się z oskarżonego , uważając go za nie-
 dołągę i nazywali go pogardliwie " Graf Kinszky " . Funkcje które
 pełnił oskarżony w obozie , należały do jednych z najniższych .
 W obozie koncentracyjnym w Oświęcimiu przebywał on do stycznia 1945 r.

Gdy zatem stwierdzonym zostało , że oskarżony był członkiem załogi
 obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , a załogi obozów koncentracyjnych
 zdaniem Sądu ze względu na zadania , które one miały spełnić i w rze-
 czywistości spełniały, należą do grup przestępczych , ~~uznając go za~~
~~krimijnym~~ a zatem w czynie oskarżonego mieszczą się wszelkie znamiona
 z art. 4 § 2 wymienionego wyżej dekretu uznał go Sąd winnym .

Przy wymiarze kary wziął Sąd pod uwagę stan z którego pochodzi
 oskarżony, jego wykształcenie , charakter czynności pełnionych w obo-
 zie, okres przez który przebywał w obozie , okoliczności wśród jakich
 dostał się do załogi obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu , jak również
 jego zachowanie się w tym okresie.

Odnosnie dalszych zarzutów a w szczególności zarzutu brania udziału
 w selekcjach , bicia więźniarek , brania udziału w zabójstwach ,

to akt oskarżenia opiera się wyłącznie na oświadczeniach niejakiej Aranki Braun i Teresy Guttmann, o ile chodzi o te oświadczenia to zaznaczyć należy, że pierwsze oświadczenie Aranki Braun znajdujące się w aktach k.13 jest jedynie tylko prywatnym pismem tejże nawet nie jest oświadczeniem złożonym w miejsce przysięgi, a o ile chodzi o dalsze oświadczenia Aranki Braun, jak również Teresy Guttmann ujęte w jedno oświadczenie karta 25, to oświadczenie to nie mające zresztą również nawet charakteru oświadczenia w miejsce przysięgi, nie jest wogóle przez nikogo podpisane, nawet przez wyżej wymienione i nie da się wogóle ustalić od kogo ono pochodzi.

Tego rodzaju oczywiście dowody, nie mogą w żadnym wypadku stanowić podstawy do uznania winy oskarżonego odnośnie faktów brań udziału w selekcjach, zabójstwach oraz odnośnie znęcania się nad więźniami, za udowodnionej.

Zaznaczyć należy, że w tych oświadczeniach istnieją sprzeczności, W pierwszym oświadczeniu Aranka Braun wyraźnie zaznacza, że nie ma żadnych wiadomości w tym kierunku by oskarżony brał udział w zabójstwach, przeciwieństwo tego stwierdza w drugim oświadczeniu. W drugim oświadczeniu podaje fakt przygniatacia jakiejś dziesięcioletniej dziewczynki do drewnianego ogrodzenia.

Jak wynika z zeznań świadka Anny Antoniny Piętkowskiej w obozie nie było żadnych płotów drewnianych, płoty były z drutu, przez które przepływał prąd, przyciśnięcie zatem do ~~z~~ płotu spowodowałoby również i śmierć oskarżonego.

Oświadczenia wyżej wymienionych pozostają zresztą w rażącej sprzeczności w stosunku do zeznań świadków przesłuchanych na rozprawie z których jasno wynika, że oskarżony nigdy więźniów nie bił, nie brał udziału w żadnych zabójstwach względnie selekcjach.

Zaznaczyć należy, że w toku rozprawy przesłuchano między innymi jako świadków Karolinę Bilińską i Wandę Maroszanyj, które przebywały w obozie od roku 1942 aż do chwili likwidacji tegoż obo-

zu i pracowały bezpośrednio przy oskarżonym . Oskarżony przyznał jedynie , że raz zdarzył się wypadek , iż władze obozowe zewzwały go jako widza do jednej z przeprowadzanych selekcji , całej selekcji jednak nie obserwował albowiem go wówczas wypędzono , widząc , że on tego widoku nie znosi . Z tego jednego faktu obecności i to zresztą częściowej przy selekcji w charakterze widza , nie można wnioskować że oskarżony brał udział w selekcjach . Władze obozowe jeżeli wezwały oskarżonego w charakterze widza , to uczyniły to jedynie dlatego , by oskarżonego oswoić z metodami stosowanymi w obozie .

W tym stanie sprawy uniewinnił Sąd oskarżonego Aleksandra Kinszky'ego odnośnie dalszych zarzutów .

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

[Handwritten signature]

*W. dar do P. ... w Strak ...
za ...
Pi ...*